

Тафтаджия – Ор., И 0,5, ниви.

Тахирската воденица – 1. Ж.в., Ю 6; 2. Кал., С 1, стари воденици.

Тахгаджий йолу – 1. Глф., С 2; 2. Зл.в., 3; 3. Кр., ЮЗ 1; 4. Меч., Ю; 5. Ор., СИ 1,5; 6. Пан., СЗ, С, СИ; 7. Сел., Ю 1; 8. Тв., ЮИ; 9. Чок., Ю, част от стар път за Бургас. Стари пътища, по които дърводелци са пренасяли дървен материал; от тур. *tahtacı* ‘човек, произвеждащ и продаващ дървен материал (дъски) – ‘Път на дъскарите’.

Тахта йолу – Бин., стар път, по който са пренасяри дърва и дървен материал; от тур. *tahta* ‘дъска, дъсчен’ и *йол* ‘път’ – ‘Дъскарски път’.

Тахта кюпрю – Сел., ЮЗ 2, стар дървен мост на *Ашабагъшка река* и на *Дълбокия път (Друма)*; от тур. *тахта* ‘дървен’ и *köprü* ‘мост’.

Тахталъ бунар – Гр., С 1,5, извор, ограден с дъски, сега чешма.

таш – в местното тълкуване: ‘камък’, от тур. *taş* ‘камък, скала’: – *Ак ~*, *Бакън ~*, *Бичкй ~*, *Дикйл ~*, *Дикилй ~*, *Еллъх ~*, *Касък ~*, *Кесик ~*, *Караул ~*, *Коджъа ~*, *Къз ~*, *Нал ~*, *Чадър ~*.

Таш ардъ – Б.п., СЗ 2,5, ‘задният камък’

Таш бунар – 1. Б.п., ЮИ 1,5; 2. Гр., ЮЗ 2, голям камък с изкопана яма, в която се събира вода; камъкът е сред горска нива, по-късно поляна – ‘Каменен кладенец’; 3. Шив., ЮИ, кладенец в м. *Каръ байр*.

Таш бурун – 1. Б., Ю 0,2; 2. Стр., СЗ 3, скалист рид; 3. Ж.б., СЗ 1,3.

Таш гюмё – Зап., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.

Ташёна – Из., неуст., от емл. рег.

Ташената нива – МЧ., Ю 4, по ЛИ.

Таш казал – МЧ., С 5.

Таш кюпрю – 1. Тв., неуст; 2. Гав., ЮЗ 1,5, някогашен каменен мост на стария път *Друма*.

Ташла алан – Сб., СИ 3, от тур. ‘каменна поляна’.

Ташладжъ бурун – Сл., ЮИ 2,3, малък каменист рид, преди засаден с лозя, сега пресечен от жп линия.

Ташла тарла – 1. Гр., З 3, рид, преди ниви, сега каменливо пасище; 2. Тв., И 1,5; 3. Ж.в., И 1,5; 4. Ж.б., ЮИ. ДИ: *Ташлѐ такла*.

Ташлѐк – Сред., неуст., от емл. рег.

Ташлѐка – 1. Боз., СИ 1,5; 2. Ск., СИ 2,5; 3. Шив., СЗ 1, малък хълм, осян с камъни; каменисти местности.

Ташлѐк арасѐ – Ор., неуст., от рум. вл., за нива, 1883 г.

Твърдица – град в Сливенска област, център на община, намира се на 25 км СЗ от Сливен. Старинно селище, наблизно има крепост – *Градището*. През XIII в. се споменава под името *Вердица*, а по турско време – *Вервидж-и гюберан* и *Фердич*. Твърдица става град през 1964 г. Името му се свързва с думата *твърдина*.

Твърдишка рекъ – река, образувана от сливането на *Топлата* и *Студената вода*, ляв приток на р. Тунджа, сега се влива в яз. „Жребчево”: 1. Тв., С, през града, Ю; 2. Зап., С., край селото, ЮЗ.